

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Temmuz Bildirgesi Laik Bir Projedir ve Bangladeş Halkına Yönelik Bir İhanettir

Haber:

Ulusal Mutabakat Komisyonu'nun, Temmuz ayında yayımlanan Ulusal Bildirgesi'nin (anayasa reformu) uygulanması için bir yürütme emri çıkarma ve buna dayalı bir referandum düzenleme önerisi, siyasi partiler arasında keskin bir ayrışmaya ve hukukçular arasında da anayasal temeli konusunda bir anlaşmazlığa yol açmıştır. Anlaşmazlık iki yön etrafında dönüyor: Siyasi olarak, emrin cumhurbaşkanı tarafından mı yoksa geçici hükümetin başdanışmanı tarafından mı yayınlanması gerektiği konusunda. Hukuki olarak da böyle bir şeyin ve referandumun mevcut anayasal çerçevede mümkün olup olmadığı hakkında.

Yorum:

Ulusal Mutabakat Komisyonu, Temmuz ayında yayınlanan Ulusal Bildirge üzerindeki anlaşmazlıkları çözmeyi başaramamış ve bunun yerine temel kusurlarını ortaya koymuştur. Bildirge, Bangladeş'i birleştirmek yerine bölünmeye ve halkının özlemlerine ihanete neden olmuştur. Bildirge, sanki Hasina rejimine karşı dökülen kanlar demokratik reformlar içinmiş gibi demokratik sistem ve yönetimde yapısal reformlara odaklanmaktadır!

Bildirgenin giriş bölümü, halk ayaklanması sırasında halkın iradesine atıfta bulunuyor, ancak Bengal halkının kimliğinin özünü oluşturan İslam'dan açıkça bahsetmeyi görmezden geliyor. Bu, tarihi bir çarpıtmadır; çünkü ayaklanmayı salt laik bir proje olarak göstermekte ve ayaklanmanın arkasındaki temel motivasyonun, gençlerin ve kitlelerin İslami bakış açısıyla despot rejimi devirme arzusu olduğu gerçeğini gizlemektedir.

Bu ise bildirgenin, kamusal alandan İslami karakterdeki her türlü siyasi varlığı ortadan kaldırmak için Batı destekli geçici hükümetin elindeki bir araçtan başka bir şey olmadığını teyit etmektedir. Bu da, şöyle bir açık ve korkutucu bir mesaj veriyor: siyasete katılmak istiyorsanız, Batı ve devletin kabul edebileceği laik bir versiyon lehine, gerçek İslami kimliğinizi terk etmeniz gerekiyor!

Mevcut siyasal anlaşmazlıklar, bu derin yapısal ihlalin belirtilerinden başka bir şey değildir. Zira Bangladeş'teki laik siyasetin uzun bir bölünme ve başarısızlık tarihi vardır. Nitekim yönetim, hırslı bireyler arasındaki bir güç mücadelesine ve çılgın bir yarışa indirgenmiş durumda olup tartışılan şey ise, yönetimin amacı veya değerleri değil, aksine mekanizmaları ve şekli etrafında dönmektedir. Temmuz Bildirgesi üzerindeki tartışma, ulusal bir vizyonla ilgili bir tartışma değil, aksine aynı yıpranmış masanın başına kimin oturacağı konusunda elitler arasında yaşanan bir anlaşmazlıktır.

Hasina'nın devrilmesi gerekiyordu ancak geçici hükümetin ihaneti ve eski siyasi partilerin aldatması ve acizlikleri daha derin bir gerçeği ortaya koymaktadır ki o da; sorunumuz hükümetle değil, bizzat sistemin kendisiyle olduğudur. Bangladeş'in yeni bir hükümete değil, yeni bir sisteme ihtiyacı vardır. Bu yüzden köklü bir tedavi gerektiren bir yaraya, başarısız bir demokratik yara bandı yapıştırmaya devam etmemiz mümkün değildir. Dolayısıyla Bangladeş alternatif bir politika, alternatif bir yönetim sistemi, alternatif bir liderlik ve alternatif bir yaşam biçimi arzulamaktadır. İnsanlar, gücü ideolojinin, partiyi de ümmetin üstünde tutan laik rejimlerin boş vaatlerinden bıkmıştır.

Artık bu demokratik yanılsamayı aşmanın zamanı gelmiştir. Aradığımız gerçek değişim, yozlaşmış bir bildirgenin maddeleriyle veya laik parlamentonun salonlarında değil, bilakis bizi akidemizin sancağı altında birleştirecek ve ilahi adalete, gerçek merhamete ve kendine değil ümmete hizmet eden bir liderliğe dayanan sistemin benimsenmesiyle gerçekleşecektir. Bangladeş başka bir laik parti beklemiyor, aksine Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin kurulmasıyla gerçekleşecek hak olan bir değişim beklemektedir; çünkü gerçek bildirge ve kurtuluş ve onur vaat eden tek gelecek işte budur.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Irtiza Çaudri – Bangladeş